

Evidencijski broj / Article ID: 20670520
 Vrsta novine / Frequency: Mjese na
 Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
 Rubrika / Section:

MARUŠEVEC

Dvorac u Maruševcu se kao sjedište vlastelinstva obitelji Vragović spominje sredinom 16. stoljeća. Od tada pa do 20. stoljeća, njega su posjedovale razne obitelji, od kojih je svaka građevinskim zahvatima ostavila svoj trag. Prvotno nizinski burg izmijenio je Schlippenbach 1877.god. "historicističkom" obnovom dvorca i arhitektonskom dekoracijom romantičnog historicizma, a nakon njega Pongratz krajem 19. stoljeća, koji je i uredio perivoj. U dvorcu su očuvani predmeti umjetničkog obrta iz druge polovice 19. stoljeća i dio su nekadašnjeg dvorskog inventara. Romantičarska vizija dvorca u slikovitom pejzažu ovdje je provedena smještajem parka zajedno s elementima specifične parkovne arhitekture i potječe s kraja 19.stoljeća.

ČAROBNI ČUVARI POVIJESTI

ŠAULOVEC

Dvorac Šaulovec nalazi se na brežuljku oko osam kilometara jugozapadno od Varaždina. Nekad je pripadao obitelji Saloczy de Šaulovec te je 1653. godine došao u vlasništvo plemićke obitelji Kiš. U 16. stoljeću je na mjestu današnjeg dvorca postojala kurija koju je obitelj Kiš 1791. godine obnovila, povećala te pretvorila u dvorac. Historicistički izgled dobiva 1902. godine, a 1970. godine kompleks je zaštićen kao spomenik parkovne arhitekture. Krajem 20. stoljeća dvorac i perivoj su preuređeni za potrebe novog vlasnika. Perivoj je nastao krajem 19. stoljeća, dok je vrt ispred dvorca formiran početkom 20. stoljeća. Dvorac je u vlasništvu Županije te se planira kompletna obnova. Posebna vrijednost dvorca je dio očuvanog inventara koji zajedno s dvorcem predstavlja vrijedan prikaz života srednjeg plemstva varaždinskog kraja na prijelazu XIX. u XX. stoljeće.

FOTO AGENCIJA SJEVER

FOTO AGENCIJA SJEVER

KLENOVNIK

U Klenovniku je još u srednjem vijeku bio utvrđeni grad o kojem se ne zna mnogo. Nalazio se na brežuljku zapadno od današnjeg dvorca. Dvorac Klenovnik, najveći dvorac u Hrvatskoj, izgrađen je početkom 17. stoljeća. Izvorno je imao 90 soba i 365 prozora. U Klenovniku su zasjedali hrvatski sabori, a posebno se ističe natpis koji se čuva u unutrašnjem dvorištu: "Nek' stoji dom taj dok mrav ne ispije more i kornjača ne obide svijetom". Do sredine 19. stoljeća dvorac je bio u vlasništvu obitelji Drašković, a od 1927. godine u njemu se nalazi bolnica.

LUDBREG

Najraniji podaci o postojanju utvrde datiraju iz 1320. godine. Za vrijeme turskih pohoda preoblikovan je u renesansni kaštel. Dolaskom obitelji Batthyany dvorac je renoviran u baroknom stilu. Tada su dvorac i gospodarske zgrade bili u potpunosti iskorišteni. Početkom 19. stoljeća u dvorcu se manje boravi te počinje propadati. Nekoliko puta je preoblikovan zbog raznolike namjene. U dvorcu je, osim kapelice Svetog Križa, nezaobilaznog mjesta posjeta svakog turista, smještena i međunarodna restauratorska radionica – Restauratorski centar Ludbreg. U sklopu kapelice Sv. Križa nalazi se i stalna izložba arhivske građe te stalni postav zbirke sakralne umjetno. Ludbreški dvorac obnovljen je devedesetih godina 20. stoljeća i u njemu je danas smješten Restauratorski odjel Hrvatskog restauratorskog zavoda.

FOTO AGENCIJA SJEVER

FOTO AGENCIJA SJEVER

TRAKOŠĆAN

Dvorac Trakošćan je nastao krajem 13. stoljeća u obrambenom sustavu sjeverozapadne Hrvatske kao manja osmatračka utvrda za nadzor puta od Ptuja prema bednjanskoj dolini. Gospodari utvrde u prvim stoljećima nisu poznati, tek znamo da su od kraja 14. stoljeća vlasnici grofovi Celjski, koji istovremeno gospodare čitavom Zagorskom grofovijom. U razdoblju procvata izgradnje dvoraca u Hrvatskom zagorju, u drugoj polovici 18. stoljeća, dolazi do napuštanja Trakošćana. Zapušten, počinje naglo propadati, pa se tek polovinom 19. stoljeća, obitelj ponovno zanima za svoj titularni grad, u duhu novog vremena, romantičnog povratka prirodi i obiteljskim tradicijama. U tom duhu podmaršal Juraj V. Drašković grad obnavlja u rezidencijalni dvorac, a parkovni okoliš pretvara u romantičarski perivoj. Iduće generacije povremeno borave u Trakošćanu sve do 1944. kad se iseljavaju u Austriju, ubrzo zatim dvorac je nacionaliziran. Danas je Trakošćan najposjećeniji dvorac u Hrvatskoj, a park i jezero u o podnožju dvorca popularno su mjesto za izlete, aktivnosti u prirodi, ali i mjesto susreta, snimanja filmova i vjenčanja u obližnjoj kapeli.

FOTO AGENCIJA SJEVER

FOTO AGENCIJA SJEVER

BELA II (NOVA BELA)

Stotinu metara od dvorca Bela izgrađen je još jedan – Bela II ili Podbela. Graditelj ovog baroknog dvorca iz 18. stoljeća nije poznat, no cilindrične kule na uglovima navode na pomisao da je ova građevina prvotno možda bila zamišljena sa četiri krila i unutarnjim dvorištem, ali je, iz neznanih razloga, ostala nedovršena i osamljena u dolini. Danas je dvorac obnovljen i konzerviran, u privatnom vlasništvu i čeka svoju novu namjenu.

VARAŽDIN STARI GRAD

Stari grad je tvrđava u Varaždinu i jedna od njegovih najpoznatijih znamenitosti. Nalazi se na sjeverozapadnom obodu varaždinske gradske jezgre, a danas je u njoj smješten Gradski muzej Varaždin. Tvrđava se prvi put spominje u 12. stoljeću i vjeruje se da je tada bila sjedište varaždinskih župana. Krajem 14. stoljeća dolazi u vlasništvo grofova Celjskih koji je pregrađuju u gotičkom stilu. Iz tog vremena potječe središnja četverkutna kula, oko koje su se izvorno nalazile drvene palisade. Veliku obnovu tvrđava doživljava u 16. stoljeću, kada je pregrađena u suvremenu renesansnu fortifikaciju.

FOTO AGENCIJA SJEVER

BELA I (STARA BELA)

Danas jednokatni dvorac pravokutnog oblika, prvotno je izgrađen u obrambene svrhe s jarkom koji se još uvijek nazire, pomičnim mostom i pravokutnom branič kulom na ulazu te četiri branič kule na svakom kraju. Njegov najpoznatiji vlasnik veliki je hrvatski preporoditelj Metel Ožegović koji je iz Bele I stvorio mjesto okupljanja najznačajnijih imena iz Hrvatske tog doba. Nakon II. svjetskog rata u dvorac je smještena škola sa stambenim dijelom za učitelja, a početkom 20. stoljeća je privatizirana.

JALŽABET

Skladni jednokatni barokni dvorac izgrađen 1744. godine podigla je Helena Rosalia Somogy – Bedeković, zajedno sa svojim trećim suprugom Baltazarom Bedekovićem. Jednokatna zgrada izgrađena površine je 983 metara kvadratnih. Dvorac je građen u vrijeme baroka, ali oblik dvorca pokazuje kasnu renesansnu tradiciju oblikovanja plemićkih palača s četvrtastim unutarnjim dvorištem koja zatvaraju tri starija krila. Nakon Drugog svjetskog rata pretvoren je u starački dom. Perivoj oko dvorca je devastiran, a najveću znamenitost predstavlja preko 450 godina stara platana.

VINICA GORNJA

To je velika troetažna građevina, gotovo pravilnog četvrtastog tlocrta, koja je natkrivena šatorastim krovom. Sastoji se od podruma, visokog prizemlja i kata. Pripadala je obitelji Patačić, a danas je napušten i prazan te je poprilično devastiran. U njemu je do nedavno bila tvornica rublja. Kurija nastaje u vrijeme baroka, ali prozori nastaju kasnijim preinakama, te se datiraju u 19. stoljeće.

FOTO AGENCIJA S.JEVER

MARTIJANEC

Dvorac Martijanec (Patačić- Rauch), u ludbreškom kraju, nastaje u doba klasicizma. Perivoj oko klasicističkog dvorca Patačić – Rauch formiran je vjerojatno istodobno s izgradnjom dvorca tijekom prve polovice 19. stoljeća. Najstariji podaci o martijanečkom dvorcu datiraju iz sredine 18. stoljeća kada je u njemu živio Gabrijel Gotal, posljednji potomak Gotalovečkih, stare plemićke obitelji. Nakon njegove smrti 1740. godine vlasnici Martijanca postali su bogati grofovi Patačići, te nakon njih barun Rauch i njegovi nasljednici. Početkom 21. stoljeća dvorac se počeo preuređivati za stanovanje novoga vlasnika.

FOTO AGENCIJA S.JEVER

UTVRDA ČANJEVO

Utvrdna Čanjevo nalazi se na jugozapadnim obroncima Kalničkog gorja u Općini Visoko. O utvrđi postoji izrazito malo povijesnih izvora, a ozbiljnija arheološka istraživanja i iskopavanja započela su tek 2003. godine. Svake se godine u listopadu na samoj utvrđi održava bitka za Čanjevo kojom se uprizoruje sukob osmanske vojske i visočkih haramija gdje se okupi velik broj posjetitelja, što lokalnog stanovništva, što gostiju i jedina je manifestacija koja budi svijest građana o tom važnom dijelu naše povijesti i kulturne baštine. Tijekom istraživanja utvrde Čanjevo otkriveni su keramički ulomci vučedolske kulture, jedne od najznačajnijih prehistorijskih kultura Europe, koja je trajala od 3000. do 2500. g. pr. Kr.

NOVI MAROF

Nakon što su zbog velikog požara napustili Grebengrad, obitelj Erdödy seli se u dolinu rijeke Bednje te tu podižu 1776. godine dvorac Novi Marof - dvor s gospodarskim zgradama u kasnobarokno-klasicističkom stilu. Oko dvorca je u 19. stoljeću nastao prekrasan perivoj s brojnim autohtonim i egzotičnim vrstama, koji je zaštićen 1962. godine. Godine 1923. Erdödyjevi su napustili Novi Marof, a dvorac je pretvoren u bolnicu, čime je nastavljen kontinuitet zdravstva u Novom Marofu, započet zalaganjem grofice Lujze Erdödy, izuzetne pijanistice i skladateljice, koja je zapamćena i kao velika dobrotvorka. Lujza je 1885. godine osnovala bolnicu koju je i uzdržavala dvadeset godina.

BAJNSKI DVORI

Dvorac Bajnski dvori nalazi se na prostoru između Gornjeg i Donjeg Ladanja, na obronku brda Borovlje. Okružen je velikim i lijepim parkom. Vlastelinstvo je utemeljio 1610. godine Both de Bayna, prema kojem je dvorac i dobio ime "Bajnski". Vlasnici imanja bili su plemići Bathyny i Erdödy. U parku dvorca nalazi se kapela neoromaničkog križnog tlocrta s polukružnom apsidom i malim tornjićem iznad pročelja. Dvorac je gotovo u cijelosti uništen 1918. godine kada ga napada i spaljuje zeleni kadar. U njoj su se još 1945. godine nalazile dvije kasno-gotičke slike na dasci s likovima svetaca, možda nastale u Poljskoj oko 1500. godine. Središnja oltarna slika Žitna Madona čuva se u Muzeju u Varaždinu, dok su oltarna krila nestala. Oko dvorca bio je lijepi crnogorični pejzažni park, koji je danas dosta zapušten.

GREBENGRAD

Grebengrad je utvrda koja se prvi put spominje 1209. godine u ispravi kralja Andrije II., a smještena je iznad Lonje, na brijegu visokom 502 m. Utvrda se prostire u smjeru sjeveroistok – jugozapad, a kako je i danas vidljivo, bila je okružena jarkom. Preko mosta dolazilo se do glavnog ulaza, koji je vodio u predvorje u kojemu je bila naprava za obranu. Uz jaku kulu tu nalazimo i glavni dio utvrde na koji su se nadovezivali obrambeni zidovi. Od 1277. se spominje kao vlasništvo Grebenskih. Kasnije je imao više vlasnika, a među njima posjedovao ga je Ivaniš Korvin, zatim njegova udovica Beatrice Frankopan Korvin, a 1621. zauzeo ga je ban Nikola IX. Frankopan. Erdödy su ga koristili od 1645. sve dok u nizini nisu izgradili dvorac Novi Marof 1710. kada su Grebengrad napustili i prepustili propadanju

FOTO AGENCIJA S.JEVER

